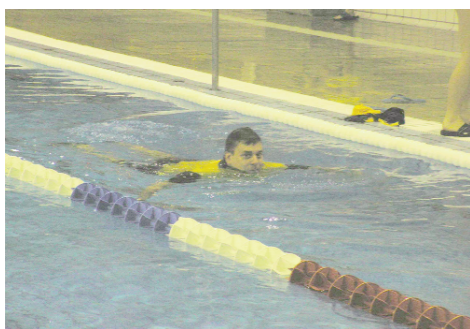

¡CAMPIONES! ¡CAMPIONES, AUTONÒMIQUES!

text REDACCIÓ

El Club Natació Benicarló va participar en el Campionat Autonòmic Infantil, III Trofeu Autric de primavera, en la piscina municipal de Vila-real el passat 24 i 25 de febrer del 2007. Va aconseguir el triomf en la categoria femenina, cosa que permet a l'equip benicarló escriure una nova i brillant pàgina en la seua millor ratxa de la història, amb un triomf no aconseguit fins al moment i que dóna fe del bon rendiment de l'equip. Aquest estava compost en esta ocasió per 8 nadadores que van ser capaços de arribar a allò mes alt, amb 6 medalles d'or, 1 de plata i 4 bronze, proclamant-se campiones de l'Autonòmic Infantil de la Comunitat Valenciana per davant de clubs tan destacats com el Vila Real, Elx, Castelló Costa Azahar, Aquatic Castelló, Valencià, Gandia, Vinaròs i així fins a 23 equips amb un total de 106 nadadores i 138 nadadors amb mínimes autonòmiques. Tot això amb les indicacions, precises, de la seua entrenadora Lucía Vicente, es van convertir en dinàmiques en l'aigua i el més important, amb una labor d'equip que va portar al triomf, al finalitzar la competició, on entrenadora i president, junt amb l'equip, van acabar a l'aigua, esta vegada per a celebrar el merescut triomf.

Estes són les nostres guanyadores.

L'equip femení de relleus va aconseguir l'or en els 4 x 200 lliures compost per (Susana del Olmo, Meritxell Sospedra, Raquel Fabregat i Paula Saura) 9:29.42; bronze en els 4 x 100 m lliures (Paula Saura, Raquel Fabregat, Andrea Fuentes i Susana del Olmo) 4:24.52 i 4t lloc en els 4 x 100 m estils femenins. En individual entre altres van destacar els resultats de Raquel Fabregat que va protagonitzar una sensacional carrera en els 800 m lliures (10:04.91) aconseguint l'or i mínima estatal, rebaixant en 16 segons el seu anterior marca, bronze en els 400 m. estils (5:42.90) i bronze en els 400 m lliures (4:57.08); Susana del Olmo, or en els 50 m lliures (29.44), or en els 100 m lliures (1:04.26), plata en els 200 m lliures (2:18.00) i bronze en els 200 m braça; Paula Saura, or en els 200 m lliures (2:15.87), or en els 400 m lliures (4:51.45) i 5a posició en els 200 m estils i mínima estatal; Meritxell Sospedra 5é lloc i 3r per edats en els 200 m papallona (2:56.98); Andrea Fuentes 14é en els 100 m lliures (1:07.90); Sara Marqués 8é lloc i 5é per edats en els 200 m papallona (3:01.33) rebaixant en més de 8 segons la seua anterior marca; María Coll 9é lloc i 3r per edats en els 400 m estils (6:03.49); Montserrat Astor 13é lloc i 5é per edats en els 100 m esquena (1:17.85).

Equip masculí:

L'equip masculí amb EL 7é lloc en la classificació amb una medalla de bronze, eclipsat pel triomf femení, no obstant va estar a l'alçada de les seues companyes d'equip i van realitzar un bon paper. L'equip de relleus 4 x 100 m estils va aconseguir el 5é lloc (Marc Fresquet, Marcos Fuente, David Marqués i Ferrán Remolina) (4:32.89), 6é lloc en els 4 x 100 m lliures i 7é lloc en els 4 x 200 m lliures. En individual destacar alguns dels millors temps de Marc Fresquet com el bronze en els 200 m lliures (2:05.99), 6é lloc en els 400 m lliures (4:30.97), 7é lloc en els 50 m lliures (26.20); Ferrán Remolina 8é en els 400 m estils (5:12.57), 8é en els 200 m estils i 9é en els 200 m braça (2:45.91); Marcos Fuente 7é en els 200 m papallona (2:34.57); David Marqués 11é en els 200 m esquena; Agustín Parra 16é en els 200 m braça; excel·lent sèrie de José Antonio Adell 20é lloc en la general i 4t de la seua edat en els 1500 m lliures (19:39.01) i Javier Rojano 27é en els 400 m lliures.

Número 575 - 2 març 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

La variant fantasma de l'N-340

A RASSSSSSSSSSSS
¿¿UNA CURVA??
¡¡CARLITOS!!

ENTREVISTA: J.L. GUZMAN

El Club Natació Benicarló va aconseguir el triomf en la categoria femenina

Mago de Oz actuarà el proper 9 de març

La misteriosa corba de la variant de l’N-340

El Ministeri de Foment ha dissenyat un traçat de la variant amb una corba per salvar un hivernacle afectat. El veí ara damnificat demana que la situació es corregisca. Pareix que la Corporació dona suport a la postura de l’afectat en contra de la “corba fantasma”

text REDACCIÓ

Tot i que les primeres al·legacions arranquen l’any 2003, segueix sense solucionar-se un traçat curvilini que la futura variant de l’N-340 manifesta en el projecte al seu pas per Benicarló. Abans que seguísca el procés d’expropiacions el veí afectat vol que el vial siga completament recte, tal i com va assenyalar la Comissió Territorial d’Urbanisme, i per tant, que no l’afecte.

No li falta raó a Juan Antonio Bueno ja que en les alternatives inicialment presentades de traçat la corba no existia i el vial afectava uns hivernacles. Posteriorment no se sap per gestió de qui, o perquè, el vial és desviat en aquest punt excepcionalment i, de retruc,

afecta una segona persona que no estava afectada. L’Ajuntament ja va apuntar al Ple del 23 de desembre de 2003 que al projecte existien deficiències com una reserva de sòl al PGOU i aquest “dibuix curvilini que no s’adapta al traçat absolutament recte que va ser imposat”. Gairebé dos anys més tard al Ple de novembre de 2005 -en una decisió totalment errònia que afectarà l’agricultura local d’una manera traumàtica- manifesta la conformitat amb el traçat central de la variant de l’N-340 i s’insta al Ministeri de Foment per a la seua execució en el termini més breu possible”.

En els mesos transcorreguts fins ara, especialment en els darrers mesos, l’alcalde Enric Escuder ha realitzat reunions amb el Ministeri de Foment on

explica que s’ha demanat que es corregisca aquesta corba que no obeeix a raons concretes i que no apareixia en els primers plànols que Foment va remetre al Consistori. Posteriorment diversos mitjans publicaven que l’al·legació presentada per l’Ajuntament, pendent a l’eliminació de la corba, seria acceptada i corregida, però que de moment sols es podia parlar de compromís.

L’afectat en una nota enviada a La Veu assegura que tot i que l’alcalde està prenent mesures per subsanar aquesta anomalia que s’ha produït, i que ningú sap perquè, son “maniobres dilatòries per guanyar, al preu que siga, temps”. Segons denuncia Bueno “no es plasmen en cap mesura efectiva i eficaç”. A més, lamenta, que no ha rebut respostes

EL GRILL RET HOMENATGE ALS SEUS SOCIS

text REDACCIÓ

Tot i el fort vent, el passat 25 de febrer, la Falla El Grill calfava motors per a les properes festes falleres, celebrant el tradicional dinar del soci, on nombrosos socis de la falla no van voler perdre’s un dia on es va compartir l’amistat i la germanor que caracteritza aquesta falla .

Tant les paelles com el posterior dinar, va tindre lloc al carrer Ministro Bayarri, entre el nou casal i els emblemàtics edificis dels Caps de Família. Una volta acabat el dinar tots els assistents van fer cap dins del casal de la falla on es va fer la rifa amb els regals que havien aportat els càrrecs de 2007: Meritxell, la Fallera Major; Laura i Joan, els Fallerets Infantils; Merche, la Regina del Foc; Paula, Encarna i Paqui, Padrines del Casal, de la Comissió i de l’Estendart, respectivament.

Al finalitzar la jornada, Javier Sayago, president de la falla; va mostrar la seua satisfacció per la gran afluència de socis i per la bona acollida que va tindre el nou casal, ja que molts dels socis encara no havien tingut oportunitat de visitar-lo.

GRAN FESTIVAL

Mans Unides

Diumenge 11 de març
a les 17:30 h.
Auditori Municipal
Benicarló

Col·laboren:

MARIAN LLUCH
AUTOSERVICI

Ajuntament de Benicarló

SABES LEER,
ELLOS NO.
PODEMOS
CAMBIARLO

ELS CORS CELESTIALS

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Quan començo a escriure aquestes línies no sé res cert del partit que el meu estimat Benicarló va jugar diumenge passat al camp del San Pedro que, com tothom sap, representa a un poble que es diu el Grau de no sé què. Les meues informacions sobre allò que va passar al Javier Marquina –que així es diuen les instal·lacions on es va jugar el partit- es redueixen al fet que els nostres van perdre per un a zero i que ens van marcar l'única vegada que ells van arribar a porta. Això li ho vaig sentir dir a José Verge dilluns. Ja no sé res més. Ara mateix voldria acabar aquesta crònica i anar-me'n a dormir. Però jo, que sóc persona formal, educada i amb uns certs principis morals i ètics no exempts de responsabilitat i mesura, no puc deixar a mitges aquesta pàgina perquè el meu lector es mereix veure-la completa, encara que després no la llija. Perquè això de deixar les coses a mitges no té massa sentit.

Una altra cosa que he sentit ofderrecor ha estat que es veu que el president entrenador dels nostres els ha dit als jugadors que comencen a guanyar partits perquè si no, no cobraran. Ho vaig captar amb algunes interferències, però sembla que la cosa va anar, si fa o no fa, així: fart de perdre partits, i amb l'objectiu prioritari de la permanència, se'ls va dir als jugadors que de moment no cobraran fins que matemàticament l'equip no estiga salvat, però que en arribar eixe moment, se'ls pagaria tot complet. El que ja no sé és si això va ser així o només és una altra llegenda urbana que corre pel poble. El que és ben cert i demostrable és la preocupant classificació del

CDB, que si no comença a guanyar partits, té molt complicat el fet de eguir un altre any a la mateixa categoria. No es crega que em consola que els del poble septentrional també baixarien, perquè això si que seria un mal de muchos consuelo de tontos, i jo puc ser un inconscient i un irresponsable, però tonto no.

No es crega que em consola que els del poble septentrional també baixarien, perquè això si que seria un mal de muchos consuelo de tontos

Havia pensat contar-los qui era el tal Javier Marquina, que dona nom al camp on les graueres amollen la seua esmolada llengua, però no he trobat res enlloc. Posats a suposar, es podria pensar que es tractava d'algun personatge relacionat amb la mar, nascut per la zona. També he descartat la idea de posar-me a parlar de Sant Pere i les seues claus de cel o de les seues mudances cada vegada que trona. Però tornant a allò que ens interessa, la situació del nostre equip és realment preocupant. Fins i tot el Vinaròs ja ens supera a la classificació, i només tenim per baix els potents equips del Borriol, Sant Mateu i

Alcalà. No sé quants en baixaran, però em sembla que ara per ara tenim molts de números a la rifa. De moment aquest diumenge rebem el potent (?) San Jorge, que es veu que enguany no fa massa compte de jugar la promoció d'ascens. Esperem comptar amb sempre grata presència de l'admirat president d'aquest club per tal que pugua arregar la cistella de gols que li clavarem al seu equip. Encara que sembla una obvietat, no ens podem permetre el luxe de perdre cap punt més a casa. Després de la desfeta del nefast dissabte carioca, els nostres han de començar a remuntar llocs a la classificació i posar-se allà on relament es mereixen, o pensem que ens mereixem.

Això ja es va acabant. A vore si arribo, que la son està començant a afectar la meua neurona. Ja té raó el tocapilotes eixe del lector quan diu totes les coses que diu sobre aquesta secció. Ara voldria que algú dels que se n'encarreguen de maquetar o muntar aquesta publicació posaren alguna il·lustració, encara que fóra d'una xicoteta d'eixes d'escot generós o inexistent, per a no perdre el costum i que quede una pàgina ben acuradeta. Però com sempre, me la pegaran i són capaços de posar una il·lustració relativa al nom de l'equip que ens va guanyar. En fi, ja s'ho faran. Jo ja he acabat. La setmana que ve, si tinc ganes, ja els parlaré de la golejada que li encolomarem al San Jorge. Quines coses, després de sant Pere ens enfrontem a Sant Jordi i després a Sant Mateu. Els cors celestials no ens animaran. Una pregunta final: el nostre acento religiós ens obliga a deixar-nos perdre per tal que no s'empenyen per allà dalt el cel?

“La preocupació d'un veí rep el misteriós silenci de l'Ajuntament.”

ve de la p gina anterior

concretes del primer regidor municipal a la majoria de les nombroses instàncies i sol·licituds formalitzades.

“S'han presentat realment les al·legacions o sols es tracta d'un compromís que es pot complir, o no? Si es compleix, el senyor Escuder ha treballat molt be; si no, la Demarcació de Carreteres no ha complit amb el seu compromís. En qualsevol situació el senyor alcalde salva la cara i segueix guanyant temps. En benefici de qui?”, es pregunta Juan Antonio Bueno, que denuncia que els terminis en proporcionar-li informació a la que té dret es van dilatant, el que li produeix indefensió. La “corba fantasma”, com ell mateix la bateja, ha dut a un incompliment sistemàtic de la Llei de Procediment Administratiu. La preocupació d'un veí rep el misteriós silenci de l'Ajuntament. Un silenci gairebé tan enigmàtic com la corba de la variant i dels motius per a l'alternativa triada pels nostres polítics.

FECHA PETICION	EXTRACTO	CONTESTADA
9 de Noviembre de 2005	Informe de investigación del PGOU con el plano del trazado de la N-340	No
19 de Diciembre de 2005	Informe técnico sobre el trazado, pidiendo por la Conselleria para el estudio de la variante de la N-340	Si, 8 de Febrero de 2006
22 de Septiembre de 2005	Por que se clasifican dos zonas de terreno para la construcción de un invernadero en la zona de reserva	No
26 de Septiembre de 2005	Revisión de la licencia de obras para la construcción de un invernadero en la zona de reserva	No
27 de Septiembre de 2005	Solicitando Plano del PGOU en vigor de 2004	No
14 de Noviembre de 2005	Solicitando Informe Técnico Jurídico de 27 de Octubre de 2005	No
14 de Noviembre de 2005	Revisión de las alegaciones presentadas a la modificación puntual del PGOU	No
14 de Noviembre de 2005	Acta del Pleno Ordinario nº 19/2005, de 21 de Diciembre de 2005	No
24 de Noviembre de 2005	Comunicación de los resultados de las alegaciones presentadas al Ayuntamiento en relación con la variante de la N-340	No
3 de Enero de 2006	Solicitando expediente completo de la N-340	No
3 de Enero de 2006	Expediente completo nº 2005/49 A I	No
3 de Enero de 2006	Solicitando copia del expediente del Desdoblamiento de la N-140	No
3 de Enero de 2006	Solicitando copia del plano general del PGOU, presentado por el Ilmo. Sr. Alcalde en 28 de Diciembre de 2005	No
24 de Enero de 2006	Solicitando copia de la Sesión Extraordinaria nº 18/2005, de 29 de Noviembre de 2005	No
26 de Enero de 2006	Solicitando relación de documentos incorporados al expediente de la N-340 y parte de la Sesión Extraordinaria 18/2005	No
5 de Julio de 2006	Solicitando informe de los terrenos municipales sobre el trazado de la variante N-140 y sobre esta es la Zona de reserva	No
5 de Julio de 2006	Solicitando la Aprobación de la Reserva de suelo para la variante de la N-340	No
23 de Agosto de 2006	Solicitando copia del escrito del Ayuntamiento al Ministerio de Fomento en el que piden que se planee la carretera dentro de la zona de reserva prevista en el PGOU vigente	No
23 de Agosto de 2006	Informe técnico del arquitecto municipal de fecha 20 de Septiembre de 2006	No
5 de Diciembre de 2006	Informe del arquitecto municipal sobre el trazado de la variante de la N-340	Si, 25 de Agosto de 2006
23 de Enero de 2007	Copia del Estudio Previo a Estudio de Trazado referente al Estudio Informativo de la variante de la N-340	No
30 de Enero de 2007	Reiterando la solicitud de fecha 5 de Diciembre de 2006	No
	Solicitando el plano que se adjunta al informe técnico del arquitecto municipal de fecha 23 de Octubre de 2005	No

Escuder: “La responsabilidad sobre el traçat és de Foment, no de l'Ajuntament”

Preguntat Enric Escuder aquest mateix dilluns per la situació de la corba i per les garanties de les gestions realitzades, l'alcalde va manifestar que en dues ocasions l'al·legació municipal s'ha tramés a Carreteres: al 2005 i al desembre de 2006. A més l'he tramesa verbalment en alguna reunió al responsable de Carreteres. “Han entès que es tracta d'una al·legació que formula per unanimitat el Ple de l'Ajuntament i que, per tant, allò

lògic és que es tinga en compte. Es van comprometre en aquesta reunió a traslladar la consideració als responsables de la redacció del projecte i jo quedo a l'espera que Carreteres o l'empresa aquesta presente el seu projecte. A partir d'eixe moment lògicament em ceneixo al manament que em fa el Ple i des d'aquesta perspectiva treballa, de la del Ple que em diu que reclame un redreçament d'aquesta corba. També he d'aclarir que la responsabilitat sobre el traçat i totes les circumstàncies son de Foment, no de l'Ajuntament”, conclou.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA: OLORS, FUMS I MÉS (1)

La contaminació atmosfèrica ha seguit dels impactes ambientals que, des d'un primer moment, ha tingut més refús per part de la societat. Una de les primeres lleis ambientals estatals fou la llei 38/1972 de protecció de l'ambient atmosfèric amb prop de 35 anys. El gener passat, el govern central, presentà el projecte de llei de qualitat de l'aire per renovar una llei ja desfasada.

Una de les primeres sensacions que té el viatger quan arriba a Benicarló, sobretot si ve en tren, és un olor sintètic ja característic. La preocupació dels ciutadans pels olors ve de lluny. Circula la "llegenda urbana", refutada per les dades sanitàries, sobre un nombre excessiu de càncers a causa de la contaminació atmosfèrica. L'actual govern municipal encarregà una sèrie d'estudis i, recentment, s'han conegut els resultats. En aquest i el posterior article, exposarem les característiques de la contaminació atmosfèrica, l'evolució de la normativa i la situació a Benicarló.

La primera protesta ecologista estatal fou per la contaminació atmosfèrica. Al segle XIX, a les mines de Rio Tinto (Huelva), s'obtenia el coure pur cremant el mineral en grans munts de llenya (teleres) que llançaven gran quantitat de gasos tòxics i feien l'aire irrespirable a més de danyar les collites dels voltants. El dia 4 de febrer de 1888 hi hagué una gran manifestació de miners i agricultors durament reprimida pels soldats que causaren, segons la tradició, més de 200 víctimes. Aquestes protestes han proliferat durant el segle XX, sobretot, quan l'origen és una font contaminant conspicua i concreta com una planta industrial. Menys refús popular han tingut les fonts difuses com els automòbils o les calefaccions.

L'any 1972 es celebra a Estocolm la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Humà com a resposta a les preocupacions mediambientals de la comunitat internacional. Els països industrials ja els preocupava la contaminació, sobretot l'atmosfèrica. El mateix any, s'aprova la llei 38/1972 estatal de protecció de l'ambient atmosfèric. Normativament, la contaminació atmosfèrica es defineix com la presència a l'aire de matèries o formes d'energia que impliquen risc, dany o molèstia greu per les persones i bens de qualsevol tipus.

Els contaminants atmosfèrics són substàncies, però també ho són el soroll, la radioactivitat o la llum supèrflua. Poden ser primaris, emesos directament per una font identificable, i secundaris si s'originen per combinació de substàncies preexistents. Les fonts contaminants poden ser naturals, com els volcans, o artificials com el transport, les indústries o les llars (calefaccions...). La majoria de les artificials són conseqüència de la utilització de combustibles

fòssils (carbó, petroli o gas) o pel funcionament d'indústries com cementeres, siderúrgiques o químiques. S'anomena emissió a la quantitat de cada contaminant vessada a l'atmosfera en un període de temps. Una vegada emès, el contaminant es difon o s'acumula en un lloc segons els processos de dispersió. Aquests determinen el nivell d'inmissió: quantitat de contaminant mesurada directament a l'atmosfera. La qualitat de l'aire depèn dels nivells d'inmissió: són els que determinen els efectes negatius dels contaminants. La dispersió depèn de factors com les característiques de l'emissió (alçada de la xemeneia), atmosfèriques (vents, pluges...), orogràfiques (valls o planes tancades...), la presència de masses vegetals i de nuclis urbans. Hi ha contaminació de radi local com els "smogs" urbans, radi regional com les pluges àcides i d'àmbit global com el forat de la capa d'ozó o el canvi climàtic.

La legislació específica sobre la protecció del medi ambient atmosfèric s'ha anat modificant molt des dels anys setanta. Des de la incorporació a la Unió Europea, la normativa ambiental ens arriba en forma de directives que són transposades en lleis o reials decrets estatals que determinen les normes autonòmiques. Inicialment, sols es fixaven els nivells màxims d'emissió per a diversos contaminants –diòxid de sofre, òxids de nitrogen, partícules...- de diverses fonts emissores com vehicles, centrals tèrmiques o incineradores. Posteriorment començaren a fixar-se els nivells d'inmissió dels contaminants atmosfèrics. Especial importància tingué la Directiva 96/62/CE relativa a la qualitat de l'aire pel seu caràcter preventiu i actiu de la protecció atmosfèrica. El seu objectiu no era la limitació de la contaminació si no la salvaguarda de la qualitat de l'aire. D'ella derivaren una sèrie de directives, ja transposades en reials decrets, que fixen nous nivells màxims d'inmissió pel diòxid de sofre, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè, compostos orgànics volàtils (COV) i l'ozó superficial. Actualment, la Comissió Europea està discutint una nova directiva sobre la qualitat de l'aire que fixarà objectius vinculants de reducció dels nivells d'inmissió de contaminants pels països membres. El nou projecte de llei de qualitat de l'aire presentat pel govern central s'inspira en la directiva en discussió. Obligarà a les Autonomies i municipis e més de 250.000 habitants a elaborar plans específics amb objectius concrets de millora progressiva dels nivells d'inmissió.

La contaminació atmosfèrica produeix 350.000 morts anuals a la Unió Europea, 16.000 a l'Estat Espanyol. Els morts provocats per la contaminació del trànsit és cinc vegades major que els que moren per accidents. Poca broma.

Pere Bausà

FUNDACIÓ D'HANDBOL PORTS-BAIX MAESTRAT

text CHIB

JUVENIL FEMENÍ

CH ORBITA G. PEINADO BAIX MAESTRAT – 12 CBM TURIA-RADEVISA – 19

Partit molt esperat per l'equip comarcal. És el primer de la segona volta i el segon consecutiu jugat a casa, aquesta volta en el Poliesportiu de Benicarló.

La primera part va començar força bé per a les nostres representants, amb un joc molt disputat en atac i una molt bona defensa en els primers minuts. Tot això ens va permetre avançar-nos en el marcador i mantenir mínimes distàncies amb les valencianes. A més a més, amb una molt bona actuació en la porteria per part de Laura (va parar dos penals consecutius) ens van permetre somiar amb la sorpresa. Poc a poc, però, el Turia-Radevisa va anar igualant el partit per arribar al descans amb un ajustadíssim 5 a 8. Durant el descans es va intentar corregir les poques errades que havíem tingut en la primera part.

En la segona part, l'Órbita G. Peinado va començar pensant en que la victòria era possible, però tres pèrdues consecutives en atac van permetre l'inici de contracops per part de les visitants i un parell de jugades molt

desafortunades (gols en pròpia porta) van anar fent que la diferència en l'electrònic anés fent-se més gran.

Malgrat això, un molt bon partit el que es va viure i que demostra que l'equip cada volta va amés i que les xicones van acoblant-se.

El proper cap de setmana juguem contra el Mislata en València, partit on podem aconseguir els dos punts i continuar sumant.

Per part del Baix Maestrat van jugar Laura en la porteria, Vanessa (3), Rosa Mari (1), Jessica (3), Arantxa, Núria, Cristina (2), Olga, Aroa, Alicia (3), Irene i Alexandra.

El pre benjamí "A", se consolida com a líder de la seva categoria

text REDACCIÓ

Jornada marcada per un empat del cadet "A" en un partit on li va faltar el gol.

El Infantil "A" continua la mala sort i no pot superar a l'infantil del Benicàssim, un equip molt més fort físicament.

El infantil "B" trau un bon empat en el camp del Borriol mentre que el cadet "B" perd per la mínima en un partit de força i de ocasions per als dos equips

En el futbol 7 el aleví "A" guanya en el camp del Nules un partit molt treballat on el bon joc dels xiquets reflexa el contundent 0-3 del marcador. El Benjamí "A" no va poder desenvolupar el seu bon joc en un dels camps més dolent de la categoria, no obstant el partit estigué disputat fins el final.

El Aleví "B" i Benjamí "B" empataren davant del ciutat de Vinaròs per un idèntic 3-3 en uns partits vibrants i de rivalitat.

El aleví "C" equip jove de la categoria, no va poder en un rival com el Albocàsser, però van sempre oposa resistència i jugà un bon partit però al final la diferència de edat marcà un poc la diferència. El benjamí "C" va disputar un emocionant partit de lluita, de principi a final, bon joc dels jugadors de Rafa Bueno

que demostra el treball i complicitat que demostren xiquets i entrenador.

El pre benjamí "A", se consolida com a líder de la seva categoria i es ara mes ferm candidat per proclamar-se campió, al derrotar al Alcossebre equip que lluitaven, fins ara per aquesta plaça. Els del pre benjamí "C" no podent en el Peñíscola mentre que els del pre benjamí "B" guanyen per un 4-2 al Peñíscola "A".

El Construccions Malloms millora la seua imatge a la pista del San José (89-82)

text CBB

San José, 89: Valera (10), Mira (7), S. E. Gil (4), Toro (11) i P. Gil (18) -cinc inicial-. També van jugar: García (17), Perea (5), Costa (13) i Gutiérrez (5). 25 faltes personals. Expulsat Roberto Mira (minut 39) per insultar un contrari.

Construccions Malloms, 82: Guillermo Bascañana (4), Kiko Royo (16), David Martínez (7), Rubén Ruiz (19) y Enrique Cherta -cinc inicial-. També van jugar: Rubén Cervera (9), Santi Martínez (7), Félix Rosenbahc (11) i José Félix García (9). 28 faltes personales. Eliminats Félix Rosenbach (minut 37) i Kiko Royo (minuto 40).

Parcials: 21-22, 20-22, 26-17 i 22-23.

Àrbitres: F. A. Jiménez i V. Cervera.

El Construccions Malloms de Manolo Llorach va perdre diumenge a la tarda a la pista del San José (89-82), però va millorar la imatge oferida en els darrers compromisos. Tot i la derrota, els benicarlandos van completar un bon partit en una pista difícil, tan per la qualitat del rival (cinquè classificat) com per les condicions de la mateixa. Als pocs segons d'iniciar-se el partit, per exemple, el joc es va aturar cinc minuts perquè plovia i, en no tenir parets laterals, la pista estava mullada. A més, el senyal acústic del marcador no va funcionar durant tot el partit.

El conjunt benicarlando, que es va fer fort gràcies a una bona defensa en zona, va viatjar sense el pivot Carlos Miravet (problemes d'esquena). A més, l'escorta Diego Montes va ser baixa per motius laborals. En canvi, va poder utilitzar el base Rubén Cervera, una vegada superada la sanció de dos partits.

L'ala-pivot Rubén Ruiz (19 punts) i l'escorta Kiko Royo (16) van ser els màxims encistelladors dels benicarlandos, que van deixar escapar el partit al tercer quart (26-17). El pivot Enrique Cherta, per la seua part, va recuperant el seu nivell habitual i diumenge va posar fins a tres taps en defensa. També cal destacar l'aportació de l'aler Santi Martínez, que va anotar 7 punts sortint des de la banqueta.

Ara, el Construccions Malloms rebrà diumenge a la tarda (18.30 hores) el CB Escolapias, líder de la categoria. En el partit de la primera volta, els benicarlandos van perdre a València per 91-76.

Manolo Llorach, entrenador del CB Benicarló, va lamentar la manca de concentració en la recta final del partit: "Teníem jugadors que cauen a totes les provocacions i així és difícil mantenir la mateixa intensitat durant els 40 minuts perquè estem més pendents del contrari que del nostre propi joc".

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior estrena nou horari

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A de Salvador Signes va viatjar dissabte al matí fins a Alacant, on a la tarda va jugar amb l'Euromarina Lucentum (65-27). El conjunt alicantí, que només ha perdut tres partits en tota la temporada, va ser un rival difícil per als benicarlandos, que van mantenir la igualtat en el marcador fins al segon quart.

Salvador Signes només va poder comptar amb set jugadors per al partit: Anderson González, Dani Chavero, Juanjo Peñalva, Toni Martínez, Carles Tera, Adrián Gil i José Félix García. Tot i això, l'equip va demostrar la milloria encetada amb la victòria a Almàspera.

El partit es va disputar a la pista central del Centre de Tecnificació d'Alacant, el pavelló de 5.200 localitats on juga l'Etosa Alacant a la Lliga ACB. De fet, els joves benicarlandos es van poder fer fotografies amb els jugadors del Vive Menorca, que es van exercitar allí per a preparar el seu partit de diumenge.

Ara, el CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A estrenarà nou horari a casa, on diumenge a la tarda (16.30 hores) rebrà el CB Escolapias.

BREUS

Mago de Oz

La Regidoria de Festes i Falles de l'Ajuntament de Benicarló anuncia que el grup Mago de Oz serà l'encarregat d'encetar els actes de les Falles d'enguany.

Mago de Oz actuarà el proper 9 de març a les 23.00 hores la Pavelló Poliesportiu en el marc de la seua gira "Hasta que el cuerpo aguante". El preu de les entrades és de 10 euros si és anticipada i 12 euros a la taquilla. Les entrades es poden aconseguir als establiments d'Electro Hiper Europa.

L'Ajuntament continua apostant pel reciclatge

L'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria d'Obres i Serveis, continua avançant en el seu compromís amb el reciclatge. Aquesta setmana s'han instal·lat a l'edifici consistorial, a La Farola i també als jutjats uns contenidors que només recullen paper per ser triturat. L'objectiu és incentivar al màxim el reciclatge sense incomplir per això la confidencialitat de les dades que molt sovint s'inclouen en la documentació administrativa.

El paper que es diposita en aquests contenidors el recull periòdicament la Brigada d'Obres i Serveis per ser destruït amb una màquina que ha adquirit recentment l'Ajuntament. Es tracta d'una trituradora que destrossa el paper en tires de 3 mil·límetres d'ample per 4 centímetres de llarg. És a dir, impossible de recuperar. La màquina, a més, també pot triturar altres suports com ara CDs i no s'espatlla si s'introdueixen papers grapats.

Un cop triturat, el paper el recull l'empresa Pellicé, encarregada de la recollida selectiva de paper i cartró de la ciutat. De moment, s'han distribuït tres contenidors a l'Ajuntament, un a La Farola i un altre als jutjats. Redundant en les mesures de seguretat, els contenidors s'han dotat d'un sistema perquè només es puguin obrir a l'hora de buidar-se.

Els majors de les localitats de la Mancomunitat de la Taula del Sénia comptaran amb teleassistència mòbil

Els majors dels 22 municipis inclosos en la Mancomunitat de la Taula del Sénia podran beneficiar-se del programa de teleassistència mòbil, presentat dilluns, que dotarà als seus usuaris d'un terminal, pensat específicament per a ells, amb el que estar localitzables en tot moment i amb el qual poder comunicar-se amb els serveis d'emergència en el cas que els necessiten. Per a l'adequat funcionament de l'aparell és necessari que hi haja cobertura de telefonia mòbil, i una targeta SIM, que haurien de pagar els usuaris.

El terminal detecta si hi ha canvis bruscos de temperatura, si l'usuari ha caigut, o si hi ha un període llarg d'inactivitat. Una vegada rebuts els terminals, la Taula del Sénia convocarà als assistents socials de la vintena de municipis membres per a coordinar el repartiment dels terminals. Aquest projecte valorat en 305.000 euros va rebre una subvenció del 50 per cent (152.500 euros) del Pla Avança del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Protecció Civil de Benicarló realitza 4 sortides d'urgències en cada guàrdia

Protecció Civil de Benicarló va realitzar en 2006 un total de 115 guàrdies de 24 hores amb una mitjana de 3,9 sortides d'urgència en cadascuna d'elles. Durant el passat any els serveis d'urgència van realitzar 482 atencions o trasllats amb aquest caràcter i en la gran majoria de les ocasions el temps màxim entre la cridada i la primera atenció no ha superat els 15 minuts. Les institucions que més demanen el servei són el Centre de Salut, amb 270 casos, la Policia Local, amb uns 150 i el CICU i els particulars amb 20 i 30 cridades aproximadament. La majoria d'aquests serveis són per patologies clíniques, seguit de trasllats ordinaris i caigudes en domicilis o en la via pública. El 56 per cent dels pacients són barons i de 66 anys des d'ara. El sinistre més habitual en el qual intervenen és entre una motocicleta de poca cilindrada conduïda per adolescents i atropellaments. Els punts negres dels sinistres de trànsit són les que compten amb més interseccions. La majoria dels accidents són fronto-laterals el que implica que un dels dos vehicles ha fet cas omís al senyal de cedi el pas o stop. Els espanyols, seguits dels magrebins i romanesos són els col·lectius que han precisat d'atenció com resultat d'agressions o rejeretes. L'entitat va realitzar el passat any 135 serveis preventius en festes, competicions i actes de gran concentració de veïns. El conveni signat entre Ajuntament i Protecció Civil de Benicarló els atorga competències en els actes que organitze l'Ajuntament, els quals els sol·licita la Policia Local, a l'auxili a veïns amb servei de teleassistència, actuar en situacions d'emergència o preemergència o quan s'active el Pla municipal d'emergència. A més transportarà amb el nou autobús als ciutadans que pateixen d'alzheimer al centre de Dia de Vinaròs.

Col·lisió a Benicarló

Una col·lisió va tenir lloc en el Carrer Marquès de Benicarló durant el passat cap de setmana. A pesar de l'espectacularitat de la col·lisió entre dos vehicles Protecció Civil tan sols va atendre per contusions a un dels ocupants, un jove de 21 anys que va ser traslladat al Centre de Salut de Benicarló.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 574

text EL LECTOR

Siga per la seua Pe, quasioscaritzada a Hollywood, siga perquè tinc uns gustos realment exòtics o siga perquè sí, el cert és que en moment de posar-me a escriure-li aquesta nostra epístola setmanal estic escoltant el clàssic "Volver" en un estrofolari recull de "Grandes éxitos" de Carlos Gardel. No he pogut evitar fer la comparança. El tema de la famosa Fundació Compte Fibla torna a ser actualitat i ja van no sé sap quants anys; més dels vint que assegura el tango. Bé està que l'Ajuntament s'haja decidit –ja ho vorem això– a treure un profit d'un patrimoni que durant massa temps ha estat infrautilitzat. Ara, tal i com assegura l'editorialista, cal anar amb molt de compte perquè ningú ens faça passar bou per bèstia grossa. Si l'únic profit que es pot treure d'un setí tan ben ubicat com aquest no és més que uns nou-cents metres quadrats per a cultura, cal considerar que el poble no en surt tan i tan beneficiat de l'herència que els marmessors havien d'administrar. En fi, senyora Garcia, que la recordada Pista Jardín i l'entranyable Bar Hogar seran ocupats, no podia ser d'una altra manera, per un bon bloc de pisos i així, de retop, un o altre si més no en treurà algun benefici.

Ja ho sap vosté que és així, la nostra vida no va més enllà del ciment i la rajola. Pere bausà ho explica amb la claredat que ens té acostumats. L'AVE ens és tan necessari per a les nostres vides com el sulfat de ferro o els contractes multicanal de la banca a distància. Es tracta, en definitiva, que no pare la màquina de la construcció a base de fer-

nos creure res no no té sentit sense aeroport, turisme de qualitat, camps de golf, urbanitzacions i ressorts diversos. És així.

Acaba Joan Heras amb el valor de les paraules i ens recomana la lectura del llibre del valencià Jesús Tusón "El luxe del llenguatge". Han estat quatre setmanes reflexionant sobre la importància cabdal de la llengua, com les coses bones i les dolentes, les odiades i les volgudes només pot ser plenament comprés i expressat amb la paraula. M'ha agradat molt i espero amb deler l'article de la propera setmana.

També ens recomana San Abdon les memòries de Carles Sentís. Realment excepcional, un personatge que ha viscut la Història (així, amb majúscula) en primera persona. Cal reconèixer-ho, un home que va saber adaptar-se als temps i que ha sabut navegar en totes les aigües. Ser periodista en aquells temps de la Prensa y Radio del Movimiento, desenganyem-nos, exigia un plus d'ideologització que el senyor Sentís va saber compatibilitzar amb el seu "liberalisme". O és que, senzillament, es tapava el nas i

tancava els ulls. Sí ja veu, un amic de Cambó, aquell home de la barba que amb els seus diners va col·laborar al triomf de l'Alzamiento. No som ningú.

Ja era hora que li feren una entrevista a algú de la casa, hi ha qui es passa la vida dedicant-se a la noble tasca de l'autobombo i vostés, jo mateix, sempre flagelant-se o fins i tot de vegades tirant-se gallos entre uns i altres. M'he comprat l'antologia poètica de Josep Igual i em comprometo a llegir-la però en absolut a comprendre-la ni a treure'n algun profit emocional. Sóc ignorantíssim en matèria poètica, em penso que li ho acabo de dir fa un segon, i tinc la sensibilitat al mig de les anques, ho reconec. M'agrada més –perquè l'entenc deu ser– l'igual de la prosa, encara que siga el d'aqueixa prosa tan poètica.

L'univers fallero és una traca verdadera, una constants cremà. Vixca les fayes!

I per avui ja n'hi ha prou, tanquem la paradedeta que deia el senyor Bachs. Vaig a llegir ara, amb la tranquil·litat necessària la col·laboració de Vicent Coll. Se m'ha fet massa tard i encara no he tingut temps.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Tornem als clàssics. Per què deixen escriure tant als del futbol? No se'n donen vergonya?, ni vostés ni ells?

És, em pregunto, la notícia més important de la setmana, digna d'ocupar un lloc preferent a la pàgina tres, la gestió d'Esquerra Republicana per tal d'aconseguir dotacions per a biblioteques del País Valencià? Doncs sí, jo crec que sí. O no?

Els treballadors del geriàtric de Benicarló protesten pels baixos salaris que perceben i rebutgen fer torns

text JORDI MAURA

Els treballadors d'infermeria del Centre Geriàtric de Benicarló van realitzar el passat divendres dos plantades, una al matí i un altre a la tarda per a protestar per la seua situació laboral. Entre els motius de la seua protesta es troben la demanda d'equiparació de les categories i sou amb el d'altres centres municipals dependents de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats (OACSE) com el centre de discapacitats profunds. Les autoritats de l'equip de Govern PSPV-Bloc, segons la versió dels manifestants, han promès verbalment aquesta equiparació, un fet que no ha succeït i que els treballadors volen que quede plasmada per escrit.

Rosamaria Sorlí va manifestar que les pròpies autoritats els han ensenyat que els acords no han de ser de paraula. A més demanen que els paguen els endarreriments que encara els deuen. "Ens han pagat una part però falta encara diners fins a la totalitat que se'ns deu", va manifestar. Algunes de les pancartes demanaven a Enric Escuder que trobe temps per a asseure's a parlar amb els treballadors de la seua situació laboral. Unes altres de les protestes incideixen en el malestar existent pel fet que Almudena Egea, directora d'aquest Organisme Autònom, els va demanar que realitzen torns dos dies al mes de matí i tarda, amb l'afegit que malgrat no estar obligats, es prendrien mesures, afirmació que no va agradar als treballadors i treballadores. Tals canvis laborals es començarien a aplicar ahir dijous 1 de març.

Resposta d'Escuder

Per la seua part, Enric Escuder, va manifestar dilluns que l'acte de protesta celebrat per un grup de treballadors del Centre Geriàtric de Benicarló tan sols pot tenir la lectura del "desconeixement dels acords signats amb els representants sindicals dels treballadors en la taula negociadora". El primer regidor va explicar que dins de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats existeixen dos convenis amb diferents retribucions per idèntiques funcions en el geriàtric i el centre de profunds, un fet que s'està igualant. "Volem un conveni únic, perquè

no té sentit que dins de la mateixa empresa hi hagen condicions laborals diferents per la mateixa activitat", va afegir.

En aquest sentit va explicar que l'actual equip de govern PSPV-Bloc ja va incloure una partida de 60.000 euros per a aquesta equiparació i que posteriorment es va elevar a 100.000 euros i es va signar un preacord amb els sindicats per a la distribució d'aquestes quantitats i que suposava també reduir en 172 les hores de treball. Així, hi ha, ara mateix, obert un període de negociacions de nou mesos alhora que es realitzen inversions per valor de 300.000 euros en la primera fase de les obres en aquests centres i convenis per a la captació de recursos en empreses privades. "Tractaré d'explicar aquestes qüestions al personal de la casa, perquè ens hem abocat en millores i recursos cap al centre", va concloure. L'alcalde va rebutjar mesures contra els treballadors a l'existir llibertat d'expressió i no haver obviat les seves obligacions laborals.

Finalment l'alcalde va informar que l'empresa Ciegsa, que ha de construir els col·legis que la població necessita, va cancel·lar divendres passat per problemes d'agenda la visita que tenia prevista per al passat dimarts. Paral·lelament el Consistori va adjudicar a Obremo SL l'adequació de l'espai que han d'ocupar els barracots per 70.000 euros. "A l'adjudicar-se a la mateixa empresa que contracta la Conselleria els barracots evitem problemes de coordinació entre empreses".

www.3x4.info

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

EL TURRON MÁS CARO DEL MUNDO

Rigorosament cert. Un tafaner va rebre la visita d'una amiga asturiana a qui feia més de vint anys que no veia. Després de les salutacions de rigor li va preguntar pel motiu de tan grata aparició. La resposta va ser contundent: havia vingut amb un autocar de jubilats per anar a presenciar els arxiconegudíssims carnivals de Vinaròs que els havien assegurat que eren tradicionals des de l'any 1880, com el tarró de Monerris Planelles.

PRESENTACIONS. La presentació dels candidats a l'alcaldia dels partits de l'equip de govern es va fer el mateix dia i gairebé a la mateixa hora. No atinem a treure cap conclusió d'aquest solapament.

PRESENTACIONS FALLERES. Algú pot explicar per quin motiu dissabte passat a les 7 hores i 39 minuts es va sentir al poble un coet que va despertar tots els desgraciats que poden aprofitar el cap de setmana per tractar d'allargar una estoneta més el seu son?

PRESENTACIONS FALLERES SEGONA PART. Un tafaner assegura que va comprovar personalment com les bandes que porten les dames, padrines, falleres i resta de senyores de la Falla Els Cremats no duen incorporada la blavera de rigor i la cosa es queda amb la quatrí barrada. Si és cert, que no ho dubtem, veiem que no està tot perdut

PRESENTACIONS FALLERES (1 3). La presentació del BLOC per Benicarló va acabar, diuen, amb un sopar gratuït per a militants i simpatitzants. La del PSOE també va concloure amb tiberi, però feien

pagar més de vint euros. Els tafaners seguim sense atinar a treure cap conclusió d'aquesta manera de procedir. No estem massa fins, definitivament.

PRESENTACIONS FALLERES (1 4). Però aquesta vegada d'una revista, d'una revista fallera. Li diuen "Tro d'avis". Quin soroll deu fer passar les seues planes, fins i tot, quan te la compres, amb eixe nom, deu avisar de la propera mascletada. Ja ho tenim tot, era l'únic que ens faltava a la nostra població per a completar les nostres festes més tradicionals. Per a fer-la més acurada i amb més sabor fallero, creiem que seria convenient que gent assabentada d'aquest món, com la Comissió d'Experts de l'Univers Fallero estiguera en el seu consell de redacció. Nosaltres ens comprometem a fer les gestions davant La Veu.

EL NOM DE LES COSES. El tafaner més desenfeinat de tots assegura que de tant en tant mira la tertúlia que divendres de vesprada organitza una coneguda televisió de cap ací al voltant. Diu que va poder comprovar com els candidats a l'alcaldia del poble del costat pel BLOC i Esquerra republicana havien de fer veritables malabarismes per no dir clarament que els carnivals aqueixos dels tarrons res tenien a veure amb la tradició. És el que té ser polític, es comença transigint en petites coses i acabes per acceptar pulpo como animal de companyia.

NOVA MALALTIA. Redorat a Sánchez en el Ple: "vosté que patia dislepsia ...". No sabem si es referia a que tenia acidesa (dispèpsia) o a la descobert una nova malaltia relacionada amb la cosa pública, fins ara desconeguda. Allí tots els que estàvem ens vam quedar sorpresos per l'eloqüència i èmfasi que Redorat li va ficar a la paraula en qüestió. Nosaltres l'hem buscada al diccionari i no l'hem trobat. Demanarem explicacions.

DIMISSION PERÒ NO. Després de no anar al Ple de la seua dimissió com a regidor de l'ajuntament, el regidor Compte, si va anar, després a una Junta de Govern a la qual havia estat convocat amb anterioritat. El personal allí present, la resta de regidors, no van obrir la boca, però tots es preguntaven, aquesta persona no acaba de dimitir del seu càrrec públic? Doncs, que fa aquí? Va ser el secretari qui va traure de dubtes a tots, segons ens hem assabentat la cosa va anar més o menys així: "vosté que fa aquí? No sap que ja no té res a veure amb l'ajuntament?" Compte, no ho entenia, tenia una convocatòria a la ma que li deia que tenia que anar al Junta de Govern però, sembla que se li va oblidar que havia dimitit de regidor. I és que aquest xicot, sempre ens ha paregut una mica despistat, per no dir encantat. Vinga, que ara ja eres com un del carrer!

SAVOIR FAIRE. El mateix tafaner d'abans comenta que el simpàtic Sergi Nebot es va referir fa unes setmanes a CSNTV i va usar l'adjectiu "agònica" o el verb "agonitzar", no ho recorda bé diu. No sabem, pot ser no siga aquesta una expressió afortunada ni de bon gust sinó, podria ser, eu, de mala d'allò. Ara, també pot ser que el bon xicot no diguera res i que el nostre company estiguera a la figuera i s'ho entenguera tot malament. I tant que podria ser. Tot, podria ser.

Carrer maleït

text ROBESPIERRE

El tram de carrer Botànic Cabanilles que va entre el carrer Cabanes i el del sants Màrtirs, que podeu veure a les fotos que acompanyen la meu col·laboració, del qual vaig parlar fa unes setmanes però, com veureu torna a esser d'actualitat rabiosa, i que us convido a observar, deu ser l'únic carrer de Benicarló que ha tingut més canvis per metre lineal, i senyals, per l'ídem, que tota la resta del poble.

Després de tant de desacato amb aquest carrer pensava que ja ho havia vist tot, doncs, em vaig errar de totes, totes. M'he quedat curt. Que dic, curt, curtíssim, amb l'última de les animalades que han fet a aquest tram de carrer: ara resulta que ni es pot entrar via carrer Cabanes ni, tampoc, via Sants Màrtirs. Tal com us ho explico. Ho podeu observar a les dues fotografies que he enviat. Si pugés pel carrer Cabanes quan arribes a l'alçada del Botànic Cabanilles i vols girar a la dreta et trobes una direcció prohibida i, si baixes pel sants Màrtirs, a l'alçada del mateix carrer, Botànic Cabanilles, si vols girar a la dreta, resulta que també te'n trobes una altra de ben preciosa, dient que nanai, que cap a la dreta tampoc i que dona com a resultat, que aquest tram de carrer siga inutilitzable. Que sí, que no m'he tornat boig, que si fem cas dels senyals a banda i banda del carrer, en aquest tram de carrer no podem ficar el peu, bé, millor dit la roda. A que és... genial!

L'ajuntament, el regidor de circulació (que no sé si el tenim, però segurament no ens aniria malament tindre'l), el d'obres i *servells* (i senyals li podríem afegir), la policia... o qui siga, perquè açò ja no té nom, s'han lluit.

I és que semblava difícil, per no dir impossible, que superaren tots el *tocacollons* que havien provocat amb tant de canvi i recanvi, en aquest carrer. Però no, ho han superat amb escreix. I és que el personal li fica tanta, i tanta, i tanta ... voluntat ala feina, que es veu que fan possible, allò que sembla impossible! Si senyors, ja tenim un nou carrer peatonal a Benicarló i ningú no en sabia res. Ni els tafaners, que estan sempre estan al *tanto* de tot, se n'havien adonat!

I per a més inri, a banda i banda d'aquest tram de carrer a més dels dos senyals de la discòrdia, de direcció prohibida, també te'n trobes d'altres, de cedir el pas, de prohibició de girar, de perill xiquets (i és que són molt perillosos el xiquets, si senyor) i ... un es pregunta, sinó poden entrar els cotxes, per qui són aquestes senyals? Fan falta per a alguna cosa? Estarien de rebaixes i les haurien deixat allí per si feren falta a un altre lloc?

La Guillotina

El que les va ficar no en sabia res de les que ja estaven? No els hi van donar l'ordre de llevar-les? No tenien lloc al magatzem municipal i van pensar que allí no feien nosa? O simplement és que a la Casa Gran no pensa ningú i el poble és la cuina dels seus desficiacs quotidians? Estic per preguntar-ho al SID eixe que han creat els tafaners perquè m'ho expliquen.

De tota manera, si els cotxes no poden accedir a eixe tram de carrer, tots els que apareixen a les fotos, com ho han fet? D'on han aparegut? Qui els ha deixat allí? Jo, per si da cas, ja m'he encomanat a l'Iker Jimenez, eixe del "cuarto milenio", que en sap un cabàs d'al·lucinacions, abduccions, fantasmes i demes històries ... ocultes, perquè ens tire una maneta i es passe per ací a veure si trau l'entrellat a aquesta història.

A veure si aquest carrer té malt d'ull o està gafat o, alguna entitat malèfica s'ha apoderat del cervell dels qui han de ficar els senyals de trànsit, i acaben provocant un esglai ... parapsicològic. És diu així, no!

Ultima hora: una conversa entre dos municipals versava sobre la conveniència de llevar una de les dos direccions prohibides. El problema era que no sabien quina llevar. No sé com ha acabat la cosa. Vosaltres mateix.

Guzmán: "Si no ens haguérem trobat una situació tan enmascarada en les obres i terrenys, avui la situació haguera sigut un altra"

text JORDI MAURA

José Luis Guzmán (Càlig, 1957) de professió mestre. Ha estat proclamat pel Bloc Nacionalista com a candidat a l'alcaldia de Benicarló. El Bloc ha estat posat en l'ull de mira del PP. Poden tractar-se de les eleccions més difícils per a la gent del Bloc per Benicarló.

Amb quines expectatives arriba el Bloc a les eleccions autonòmiques i locals?

Son coses diferents. A les autonòmiques la veritat és que la gent està molt il·lusionada amb Compromís pel País Valencià perquè ens farà entrar a les Corts i la veu del Bloc estarà present malgrat el llistó del 5 per cent de PSOE i PP. A nivell municipal quan parlem amb la gent pel carrer no tot és favorable però veiem que la gent està propera a nosaltres i diu que és la primera que un regidor ve o ens fa cas. Això ha fet que l'equip de govern s'haja obert, parlant amb els veïns i això fa que les reivindicacions es puguen arribar a resoldre i penso que l'eslogan de « entre tots » s'està complint. L'enquesta feta ens donava un regidor més.

Parlava de crítiques que li fan... en infraestructures culturals no s'ha avançat massa.

Si, és cert. Tenim infraestructures culturals però no les tenim en les condicions que seria desitjables. El PP havia fet polítiques de parxajos, remodelar edificis vells i això sempre suposa problemàtica d'accessibilitat, com demostra l'edifici de la presó, el mateix ajuntament, el mateix Convent... Ahir una senyora disminuïda de Madrid em valorava en un 6,5 o 7 la nota d'accessibilitat, però em posava com exemple un xicotet escaló que hi ha a l'accés del Mucbe que li impedia entrar al Convent encara que dins tenim ascensor i rampes. Si fas una cosa nova és molt millor. Per terrenys i situacions d'altres corporacions no tenim solars per fer allò que s'en diuen 'xambos', canvis per poder jugar amb terrenys i no tenim espais al centre per fer res cultural de nova construcció. Es podia parlar d'una mitja oferta d'un promotor a les drassanes per fer allí un museu del comerç i el vi. El temps passa i l'empresa sembla que no té massa ganes de tirar avant el projecte. A través de la Taula del Sénia buscarem alguna línia per reconvertir les drassanes. Altres espais son la biblioteca que estarà més ben dotada, amb espai, noves adquisicions i confiem en tindre-la en un mes. Al programa teniem un macroespai cultural fora de la ciutat, però tot està pendent de la urbanització de

Corts Valencianes III amb una biblioteca universitària, un espai cultural, un lloc per als mitjans de comunicació municipals i algun centre educatiu. La urbanització de Povet està molt parada i no podem esperar, igual que la Fundació Compte Fibla. Després la Generalitat tampoc no està massa per la labor. Enlloc d'ajudar-te canvia els terminis d'ajudes i encara ho complica més. Si volem el Teatre ens ho haurem de pagar.

Quin nivell d'execució ha tingut el programa electoral del Bloc de 2003?

Estem satisfets. Vam dir que anavem a treballar per Benicarló i penso que ho hem fet molt i molt be. La legislatura ha estat molt moguda. Quan hem tingut delegacions i llibertat per fer coses les hem fet. No es complirà al 100 per cent i és un dels motius d'apostar per seguir. En un 70 o 80 per cent s'ha assolit, però a lo millor no tal com es deia al programa però si s'han iniciat i altres que s'han d'acabar.

Ha estat una legislatura difícil?

Si, ha sigut difícil. Ja ho va ser la campanya i precampanya, perquè el Bloc va apostar per una apertura. Vam presentar la millor llista en diferència i els atacs anaven tots cap al Bloc en comptes del PP cap a PSOE. Tot s'ha carregat contra el Bloc perquè hi ha hagut ganes de treballar i ens hem convertit en l'element a batre. Qualsevol crítica a la gestió la culpa era del Bloc. No fa molt la dimissió d'un regidor també ha sigut per culpa del Bloc quan fa quatre mesos el portaveu del PP va dir que per ètica el que hauria de fer Compte era dimitir. Ara que ho fa diuen que és per culpa del Bloc. Darrere d'això està l'intent de cremar al Bloc, quan el nostre grup ha ajudat a solucionar problemes de fa anys. Si no ens haguérem trobat una situació tan enmascarada, apagada i de desorganització en les

LA DONA FALLERA (II)

La Padrina de l'Estendard

Importantíssim càrrec, de gran responsabilitat i orgull. La seua existència és obligatòria donada la seua qualitat d'imprescindible. De la seua importància es parla ja al "Cantar de Mio Cid", quan Ruy Díaz se'n va cap a València desterrat, i unes dones amb penons cantaven allò de "Dios qué buen vasallo si oviesse buen señore". La padrina de la falla, en lloc d'anar acompanyada per un membre de la comissió, a les desfilades hauria d'anar al costat del seu fillol, unida a ell per una corda brillant que mostrara el vincle entre totes dues ànimes.

La Padrina del Casal

Fonamental per a tindre unes falles fructíferes i plenes de salut. Càrrec imprescindible que no pot faltar a cap falla. Tindrà la seua banda i gaudirà del benefici de la barra lliure els dies de la gran setmana fallera.

La Musa de la Falla

Aquesta comissió no sap el motiu de la seua desaparició. S'hauria de recuperar aquesta figura, donada la gran importància i lleure que dona a la falla. A més a més, li atorga eixe puntet de glamur que, de vegades, es troba a faltar en determinats moments concrets. Aquesta comissió també ha pensat que aquest càrrec podria estar patrocinat per algunes marques comercials per tal de promocionar els seus productes alimenticis, generant uns ingressos extraordinaris a la falla.

Després de tots aquests hi hauria uns altres càrrecs amb qualificatius com honoraria, honorífica, honrosa, etc. Aquests són canviants i cada falla els pot utilitzar a conveniència segons les dones que vulguen sortir a desfilars els dies de presentacions, ofrenes, cercaviles i altres actes socials fallers. Els càrrecs addicionals es poden allargar fins allà on es vulga, amb la finalitat de tenir contentes a les dones. La que vulga tindre un càrrec, se li fa a mida, no hi ha problema. En canvi no s'hauria d'anar per altres camins buscant càrrecs de poca solta. Per exemple, aquest any ha

aparegut una "reineta de la falla". Aquesta comissió pensa que aquest nom queda totalment al marge del nostre món. Què vol dir això de "reineta"? Una poma? És més reineta que fallereta? L'any que ve s'inventaran una "princeseta de la falla"? I per què no una infanteta, duqueseta o baroneta? Suposant que aquest càrrec s'haja tret de la lletra de la cançó "El Fallero" (reineta fallera), també s'hagués pogut inventar el càrrec masculí de "el ninot que hauré de ser", "l'arregador de trastos pa la falla", "el cremaor de la xicalla" o "el del cor encés en flama".

Aquesta comissió pensa que ja està ve de tant de desgavell i tanta anarquia, que això se'ns està anant de les mans. Per a crear càrrecs nous s'ha de seguir la línia esmentada, amb derivats de la paraula "honor" i no inventar-nos coses sense lliga ni substància que només fan que confondre la nostra gent i els visitants que ens honoren amb la seua presència.

No caldria, encara que mai no està de més, dir que és absolutament imprescindible que totes i cadascuna de les dones que ocupen càrrecs a falla se sàpiguen de memòria la totalitat de l'himne regional valencià, fins i tot les més menudetes. És realment decebedor escoltar aquesta magnífica peça musical, amb la pell de pollastre, mentres hi ha qui no se sap ni la primera estrofa, ni mou els llavis. Molta llagrimeta, però poc d'interès en aprendre.

Com a conclusió es pot dir que les dones que tenen un càrrec honorífic a la falla han d'aprofitar per a exercir com a tals, passar-s'ho el millor possible i no deixar perdre ni un moment sense divertir-se ja que, possiblement, l'any següent passaran a formar part de les altres dones de la falla que no tenen càrrec però si moltes obligacions.

Acabant amb aquesta primera part dedicada a les falleres, aquesta comissió vol deixar clar per sempre que les nostres falleres no tenen res a veure amb "el arroz preferido por los valencianos".

ELS CENSOS

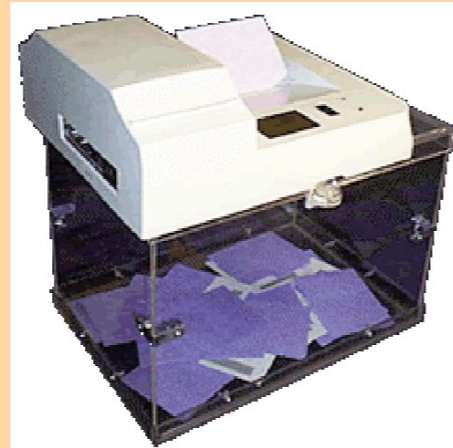
Tocs i Vares

text VICENT COLL

L'augment insospitat d'alguns censos en els pobles de les nostres comarques aventura que els números no li ixen al PP, amb la clientela habitual. Els fluxos migratoris virtuals s'han convertit en una afer habitual de la dreta (i alguns cacics de l'esquerra també) quan s'apropen els eleccions. Les estratègies de la dreta solen girar al voltant del frau, la coacció i la por que, al cap i la fi, també porten a un convenciment. El que importa es que el vot que es deposite siga el seu. Els mètodes per a obtenir-lo ja no importa tant. No dic en absolut que els que son de dretes no n'estiguen completament convençuts de la filiació, que ho estan. El problema radica en qui sense eixe convenciment acaba deixant-se abraçar per la conveniència dels dirigents polítics perversos.

A hores d'ara, ja està tot inventat, en això de les eleccions i les campanyes electorals. Per molta tecnologia que hi incorporem a la nostra vida els resultats electorals depenen exclusivament de l'acció individual i humana de reflexionar, per a deixar després una papereta amb el nom dels que considerem més idonis per a regir la gestió pública.

Per molts avenços de l'era digital el vot considera sent de cadascú, i això ens porta a estes situacions de perversió democràtica. A base de falsejar realitats per aconseguir un resultat propici.

Hi ha dirigents de la dreta actual que si els permeteren una retrospectiva en el temps, potser apostarien per fórmules de decisió ben allunyades de la voluntat popular i del sufragi universal. Malgrat això, si volen manar no els queda més remei que compartir el joc de la democràcia, encara que, en quan et despistes fan trampa.

Benicarló tramita la legalització del gimnàs de la piscina municipal que aixeca les queixes dels veïns

text JORDI MAURA

El Síndic després de les queixes d'una veïna de la piscina municipal, ha instat l'Ajuntament de Benicarló perquè intervinga en trobar una fórmula que asseguri el descans als veïns, que es veuen perjudicats per la música del gimnàs i sala d'aeròbic. Des de les 7 del matí i fins a les 22 hores la música que s'utilitza per a la pràctica d'aquest esport impedeix als veïns dur una vida tranquil·la. Als sorolls de la música s'uneixen els de la tarima de fusta, l'aparell d'aire i la turbina, sense que la sala estiga insonoritzada. Els diferents mesuraments realitzats per la Policia local han posat de manifest que en horari nocturn, que conclou a les 8 del matí, els decibels superen l'establert en les ordenances vigents, pel que han obert un procediment administratiu en el qual insten a l'empresa que cesse en l'activitat musical.

La Policia s'encarregarà una vegada passen els

terminis de comprovar que així siga. Segons va assegurar l'edil Utiliano Martínez (PSPV) "ens estem movent però correspon ara a l'empresa encarregar un projecte i mesuraments per a adequar-se a la legalitat. No correspon a l'Ajuntament", va afegir. El Síndic va detectar a més que el gimnàs no disposava de llicència d'activitat i malgrat que havia sol·licitat una llicència provisional no se li pot atorgar al no disposar la piscina, considerada com l'activitat principal, de la llicència corresponent. Aquesta situació anòmala des del punt de vista administratiu està sent regularitzada pel consistori, que espera que se solucione en breu.

D'altra banda el Ple de Benicarló va demanar la cancel·lació de la concessió de la piscina a l'empresa UBAE per no haver construït el gimnàs al que estava obligada segons el conveni signat. "No han presentat projecte, tan sols un estudi, posteriorment demanaven una pròrroga i la situació s'ha deteriorat massa", va concloure el mateix edil.

obres i sense terrenys, la situació haguera sigut un altra. La primera pedra del centre de salut col·locada a 2003 no sabem ni on para.

Les enquestes donen resultats molt dispars per al Bloc

La valoració que puc fer és que som un grup menut però som honorats i esta honradesa es va demostrar en que vam demanar una enquesta on es podia llegir el resultat. Les altres enquestes podran tindre més o menys credibilitat però sols donen un resultat a cada poble i t'ho creus o no. Si son així les coses haurien de donar enquestes i passar-les a la premsa com hem fet nosaltres. No n'he vist cap més d'enquesta.

Quin ha estat el grau de satisfacció de treballar amb el PSPV?

Seria difícil posar una nota. Hi ha hagut més relació i també més discrepàncies quan abans amb el PP res d'això passava perquè cadascú anava a la seua. Per les coses que no comulgàvem vam presentar 22 punts en els que volíem que ens contestaren i no ho van fer. Vam considerar que no erem còmplices d'aquelles línies de treball i vam optar per seguir treballant des de l'oposició. En materia urbanística, amb convenis... tenim discrepàncies amb els socialistes.

Què l'ha motivat a continuar?

Principalment dues coses. Hi ha coses que ens hem deixat per aconseguir del programa i em sento responsable del seu compliment i la demostració de ganes del col·lectiu perquè jo em presentara com a cap de llista. La complicitat de la familia va pesar molt i és el que al final em va decidir de continuar almenys un altra legislatura, que suposo que serà la última, tot i que això no se sap mai.

Com serà la llista electoral del Bloc?

La majoria de gent repetiran. Sempre hi ha alguns canvis per faena, salut, situació familiar o ganes fa que hi hagen canvis per a no estar en una gestió directa. Apostarem per la continuïtat i suplir-ne les poques baixes amb una gent del mateix nivell o millor com a persones.

Què li agradaria executar en la legislatura 2007-2011?

Hi ha moltes coses. Que la depuradora existira, que hi hagueren trens de rodalies en condicions, no passar més del Ródenas o del futur institut, el Teatre, un parquin subterrani que acollira molts cotxes i no com el de la Plaça Constitució que és de vergonya. Altres coses serien fer un Ajuntament nou amb un edifici emblemàtic perquè ja no cabem de cap de les maneres.

Senyor Guzmán, moltes gràcies, el convido a un café.

Molt be.

Un home és colpejat al cap amb una destrat quan intentaven robar-li a casa

text JORDI MAURA

Ximo F., de 59 anys i veí de Benicarló, va ser agredit per dues persones de nacionalitat magribina en la matinada de dilluns a dimarts quan els va sorprendre a l'interior del seu domicili al carrer Peníscola d'aquesta ciutat. Segons van explicar fonts de la Guardia Civil els fets van tindre lloc cap a les 4.15 hores. Uns sorolls a la cuina van despertar a la víctima, que en un primer moment va pensar que es tractava del seu fill, però no va fer massa cas. En

seguir el soroll el propietari de l'immoble es va aixecar i va sorprendre els lladres, un dels quals va tractar de colpejar-lo al cap amb una destrat. Els reflexos de Ximo F. van fer que evitara una agressió directa amb la destrat. Els lladres van saltar posteriorment dues tanques que separen el pati d'aquestes vivendes de davant del centre de salut d'un solar posterior. La Policia Local de Benicarló va recollir posteriorment l'arma amb la que es va realitzar l'agressió. A les poques hores la Guardia Civil va detindre un dels agressors, mentre tractava de localitzar a la segona persona.

Una variant fantasma(gòrica)

Des que algú se li va ocórrer allò del bulevard de l'N-340, que tant sembla agradar al nostre alcalde, tenim el terme hipotecat.

La variant del Ministeri de Foment que ha de fer desaparèixer la travessia de l'N-340 de dins de la nostra ciutat, continua sense agradar a molta gent, sobretot als llauradors, els quals veuen com aquesta variant trenca el terme sense remissió i hipoteca les seues finques de conreu.

Ara, bé des de ja fa un temps, si fem cas de la gran quantitat d'instàncies presentades, un veí, que inicialment no és veia afectat pel traçat rectilini de la nova carretera ha vist com, de sobte, la carretera fa una corba ben gran i li passa pel mig de la seua finca.

Ningú li ha explicat ha aquest veí el perquè d'aquest inusual i estrany canvi de traçat. És més, encara és més estrany, si cap, que des d'ací ningú havia indicat cap mena de canvi en aquest sentit, per la qual cosa, aquest canvi, a qui, o a que obeeix?

La pregunta que nosaltres plantejem se la fa la mateixa persona afectada per una decisió que sembla tant arbitrària com tot el propi traçat que, des del primer moment, la Unió de Llauradors ha dit clarament que no és el més idoni.

La "corba fantasma", com l'anomena Juan

575

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Antonio Bueno, el veí afectat, ha dut aparellat també que aquest mateix veí s'haja queixat reiteradament del poc cas, i de la manca de contestació que han tingut la majoria de les instàncies que sobre la problemàtica ha enviat aquest veí a l'ajuntament, incomplint, segons les seues paraules la Llei de Procediment Administratiu.

Segons sembla l'alcalde ha tramés aquesta al·legació, formulada pel Ple,

a Carreteres, però ... tot continua igual. Bones paraules i compromís de solució però la cosa tira avant, sinó hi ha canvis d'última hora, amb la corba inclosa.

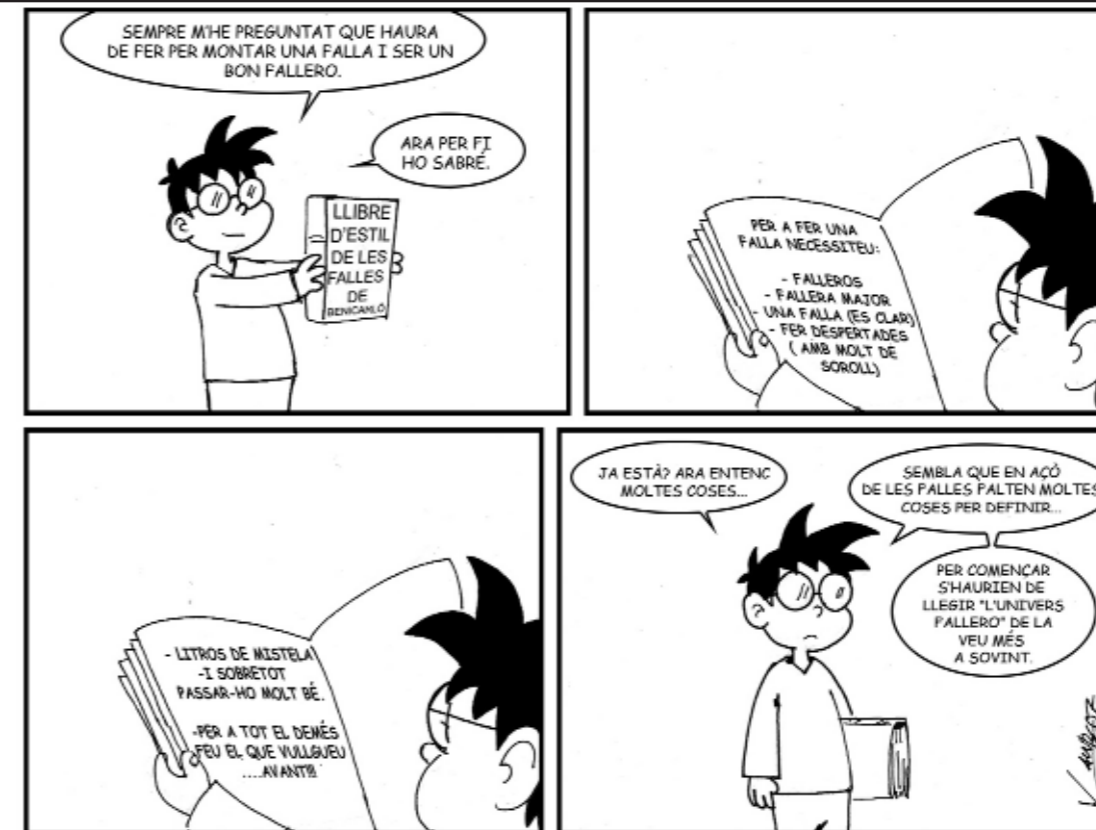
Des del nostre punt de vista, en el seu moment, l'ajuntament ja és va doblegar a les pressions de Madrid amb un traçat que no era el millor i no ficava solucions a les deficiències indicades en Ple al 2003 i ara, utilitzant una excusa més que banal, com que "la responsabilitat sobre el traçat i totes les circumstàncies son de Foment, no de l'Ajuntament", sembla que l'alcalde vol continuar pel mateix camí.

Senyor alcalde la responsabilitat seua ha de ser fer acomplir allò que li mana el Ple, que és l'òrgan representatiu de la sobirania dels ciutadans i no voler eludir-la

No vulguem convertir una corba fantasma en una actuació ... fantasmagòrica.

Per Xavi Burriel

Llibre d'estil faller

El còmic

AIRES D' HUMOR PER AFRONTAR EL DIA A DIA

Bon vent, és un llibre (editat per Cossetània) que reuneix els articles de Xavier Graset. La seva mirada, arrelada al seu poble, Vila-seca, s'estén per tot el Camp de Tarragona, i la Costa Daurada, fins a tot Catalunya.

Els interrogants, la memòria i la consciència són l'eix de les reflexions, passions i neguits d'aquest català. Aquests factors van des de l'Estatut fins a l'AVE, Aznar, Zapatero, Pujol, Maragall i Montilla, moda, teatre, gastronomia, turisme.

El llibre vol escapar de la gravetat i la seriositat per això utilitza un to irònic.

Qui és Xavier Graset ?

Xavier Graset, és periodista. Coautor, amb Andreu Faro, dels llibres editats per Cossetània, Aznarografia

(2004), Tanta tinta t'unta (2003) i Tanta tinta tonta (2002); amb els membres del seu program va escriure, El món s'acaba. Com superar el 2000 (Columna, 1999).

En Graset va començar la seva carrera, com a periodista, a la premsa comarcal, no deixant mai de publicar a la revista del seu poble El Pont de Fusta. Ha col·laborat també en setmanaris com El Temps, i en diaris com El Periòdic, La Vanguardia o Metro. També ha treballat a TV3, en diversos programes d'entrenament de la productora El Terrat; ha presentat el magazine Artèria 33, el concurs 12 punts i ha col·laborat a Aquest any cent.

Actualment treballa a Catalunya Ràdio, dirigint la tertúlia d'actualitat L'Oracle.

Susanna Anglés

Carxofa: un bon grapat de carxofes torrades per la les falles que fan la presentació en valencià. És que es pot fer una presentació fallera a Benicarló en una altra llengua que no siga el valencià? Falles, tradició, coets, música, festa, despertades, mascletades, ofrenes, ... tot això ha de ser en valencià.

Panissola 1: una cofa de panissoles resseques i enganxoses per a les falles que presenten la seua falla en castellà. "... i aora subirà a l'escenari la senyora Maria Lluch Arnau". Veritat que no li pega... Doncs així és com es presenten moltes falles. S'imaginen vostés presentar la Feria de San Isidro en valencià? Veritat que no?

Panissola 2: De la Fundació Compte Fibla ens en quedem un 20%. I de l'altre 80% qui en fa l'agost? Una panissola per als negociants d'aquest acord. Nosaltres ens sentim estafats.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Ferma de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.